

Blindeman en broer



natuurdagboek 6 juni 2014

Een van onze cavia's maakt een tevredener indruk sinds hij blind is. Hij ziet het felle licht niet en hoeft niet de duisternis van het nachthok op te zoeken, zoals zijn broer. Terwijl broer daar in het donker zit te suffen en te schijten, knabbelt blindeman aan het gras. Broer sjeest bij iedere onverwachte beweging, bijvoorbeeld een overvliegende kraai, naar binnen. Blindeman doet dutjes in de zon, waarbij hij graag tegen een bloem leunt. Bloemen die niet lekker smaken en in het begraasde gras een kans krijgen. Hij laat een spoor geknakte bloemen achter. Blindeman beweegt minder en eet meer dan zijn broer en je hoeft geen Nostradamus te zijn om te voorspellen wat er dan gebeurt: hij wordt dik. Met zijn lijvige achterwerk schommelt hij door de tuin. Meneer leeft onbekommerd om-

dat hij geen gevaar ziet, maar het gevaar ziet hem wel. Een krassen-de kraai krijgt hem nog in de benen, maar de eksters slaan zwijgend toe. Ze pikken hem van achter. Wij hoeven maar te bewegen of weg zijn de eksters maar ze komen terug. Ineens krijgt de argelozes sukkelaar een venijnige pik in zijn pootje. Hij snapt er niks van en kan de weg naar het hok zo gauw niet vinden. Eén keer treffen we Blindeman aan met twee stukgepikte pootjes. Rood van het bloed sleept hij ze achter zich aan. Hij probeert te lopen, kreupelt en valt op zijn zij. Ook zijn oor bloedt. We verwennen hem met paprika en witlof. Na twee dagen zonder eksters hobbelt hij weer vrolijk rond. We halen er een kleine, afgesloten ren bij, waarin we hem opsluiten als we weg gaan. Daar is hij veilig.

KOOS DIJKSTERHUIS



Broer & Blindeman (r) FOTO KOOS DIJKSTERHUIS

Duurzame energiecoöperaties werken nu samen in DE Unie

Zeven duurzame coöperaties hebben zich verenigd in de Duurzame Energie Unie (DE Unie). Die is nu de grootste coöperatie voor lokale energie-organisaties. Aangesloten zijn: Tegenstroom (Haarlemmermeer), de Zutphense Energie Transitie, Amsterdam Energie, Peel Energie, Zeeuwind, TexelEnergie en Windunie. Vijf andere coöperaties willen in de loop van het jaar toetreden. DE Unie helpt grote en kleine lokale duurzame energie-initiatieven bij de oprichting en biedt kennis, praktische tips en collectieve diensten voor administratie, inkoop van energie en serviceverlening. De oprichters willen duurzame energiecoöperaties werk uit handen nemen. "Met zijn allen kunnen kleine initiatieven profiteren van ervaring van anderen en van schaalvoordeel en kunnen zij sneller toekomen aan datgene waar zij voor zijn opgericht: lokaal mensen warm maken om aan te haken, samen duurzame energie op te wekken en te gebruiken", zegt Brendan de Graaf van TexelEnergie, een van de initiatiefnemers.

Er komen steeds meer lokale en duurzame energie-initiatieven die zelf schone energie of warmte willen inkopen en leveren. Ze hebben niet alleen een leveringsvergunning van de overheid nodig, maar ook administratiesoftware, een transparant factureringssysteem, klantenservice en goede kennis van de energiemarkt voor de inkoop. De meeste energiecoöperaties hebben in hun eentje de middelen en de kennis niet om hun organisatie op te tuigen met de beste keuzes in techniek, software en energie. "Ons energiebedrijf wil graag lokaal aan de slag. Zoveel mogelijk mensen aan laten haken en zorgen voor meer zonne-energie in de Haarlemmermeer. Wij zijn heel blij dat we niet zelf hoeven na te denken over ICT en een vergunning", zegt Andrea van de Graaf van Tegenstroom. "Dat kun je samen effectiever aanpakken met een betrouwbare en vooral non-profit coöperatie als DE Unie. Zo blijf je onafhankelijk." DE Unie heeft geen winstoogmerk, leden betalen naar rato voor de diensten. (TROUW)

Op 52 kilometer van elkaar liggen de eilanden Bonaire en Curaçao. Statiegeld kennen ze er niet en plastic flessen verdwijnen vaak in de berm. De noordoostpassaat blaast ze vervolgens de zee in, op weg naar de 'plastic soep' in de oceaan. Omdat Bonaire sinds 2010 deel is van Nederland, krijgt dat eiland subsidies voor recycling. Het autonome Curaçao moet het met een bevlogen eenling doen, die voor eigen rekening plastic en aluminium inzamelt.

De eilanders

Curaçao

De Curaçaoënaar Timo Brouwer wordt gedreven door een passie voor het milieu. In zijn eentje regelt hij inzamelbakken, haalt hij tegen een geringe vergoeding plastic en blik op bij bedrijven, en zorgt hij ervoor dat alles volgens internationale richtlijnen wordt geplet en vervoerd naar Nederland. Daar wordt het omgesmolten en hergebruikt. "Voor verwerking op Curaçao is het volume te gering." Na acht jaar in Nederland stelde Brouwer bij terugkeer tot zijn afgrijzen vast dat Curaçao niets aan recycling deed. "Alles gaat naar de vuilstort, van scheiding is geen sprake en er is ook geen vuilverbranding. Daarop besloot ik om Green Force Curaçao op te richten." Als *selfmade man* begon hij in 2010 met een opvangbak voor aluminium blikjes bij de supermarkt. Die was zo snel vol, dat hij hem elke week moest legen. Vervolgens liet hij met hulp van enkele bedrijven een scheepscontainer ombouwen tot recyclingcentrum voor aluminium en diverse soorten plastic. Inmiddels heeft Curaçao twee van zulke recyclingpunten, waar in het weekeinde soms rijen auto's staan. Een derde volgt deze maand en als Brouwer sponsors vindt, komen er dit jaar nog twee bij. Ook bij enkele stranden staan inzamelbakken.



Echt zichtbaar zijn Brouwers inspanningen nog niet, al neemt de 'afvaloogst' jaarlijks toe: de kleine 5000 kilo aan petflessen van 2012 was in 2013 al ruim verdubbeld en voor 2014 mikt Brouwer op 25.000 kilo. Een beginnetje, want zoveel petflessen gaan er op het eiland in één maand al doorheen. "Het zijn vooral Nederlanders, Amerikanen, Canadezen en Duitsers die recyclen, en Curaçaoënaars die in Nederland hebben gewoond. Verder rapen een paar mensen bij een van de stranden dagelijks plastic en aluminium, dat ze naar mijn recyclingcentra brengen. Een positieve ontwikkeling natuurlijk. Zonde alleen dat die enkelen de rotzooi van anderen opruimen." Glas zamelt Green Force niet in. "Met aluminium en plastic bespaar je 95 respectievelijk 75 procent energie vergeleken bij de productie van nieuw materiaal. Bij glas is dat maar 20 procent. Bovendien levert het mij bij export te weinig geld op, en ik moet prioriteiten stellen." Want van recycling kan Brouwer niet leven. "Sterker, er moet geld bij. Daarom heb ik ook 'Het is een strijd tegen de mentaliteit, niet tegen de kwantiteit van het afval' Timo Brouwer